Long live the queen

by Mary Barrens

Category: Merlin
Language: Czech
Characters: Merlin
Status: Completed
Published: 2016-04-12 00:34:16
Updated: 2016-04-12 00:34:16
Packaged: 2016-04-27 19:36:27
Rating: K+
Chapters: 1
Words: 1,153
Publisher: www.fanfiction.net
Summary: â€žZ moci, kterÃ¡ mi byla svÄ›Å™ena," zaÄ•al ArtuÅ¡, hlas pevnÃ½ a jistÃ½, kdyÅ¾ se dÃ-val dolÅ¯ na Å¾enu, kterÃ¡ mÄ›la uÅ¾ za pÃ¡r vteÅ™in bÃ½t jeho manÅ¾elkou, â€žtÄ› korunuji, Guinevere, krÃ¡lovnou Kamelotu." Merlin polkl a donutil se na nÄ› dÃ-vat, dokud ho v oÄ•Ã-ch nezaÄ•aly Å¡tÃ-pat slzy. ArtuÅ¡/Gwen, Merlin/ArtuÅ¡

Long live the queen

Gwen byla nÃ¡dhernÃ¡, kdyÅ¾ pomalÃ½m, sebejistÃ½m krokem a s hlavou hrdÄ› vztyÄ•enou krÃ¡Ä•ela Å¡irokou uliÄ•kou mezi lidmi aÅ¾ dopÅ™edu velkÃ©ho sÃ¡lu, ve tvÃ¡Å™i mÃ-rnÃ½ Ãºsmáv a na sobÄ› Å¡aty, kterÃ© se spÃ-Å¡e neÅ¾ pro sluÅ¾ku hodily pro krÃ¡lovnu.

Pro krÃ¡lovnu, kterou se mÄ›la kaÅ¾dÃ½m okamÅ¾ikem stÃ¡t, napadlo Merlina, a on na okamÅ¾ik sklopil oÄ•i, protoÅ¾e se na ni nemohl ani podÃ-vat.

ProtoÅ¾e Gwen zÃ-skala vÅ¡echno. Ne, nezÃ-skala, a Merlin to moc dobÅ™e vÄ›dÄ›l. Byl jejÃ- pÅ™Ã-tel. VÄ›dÄ›l, kolik toho doopravdy ztratila, neÅ¾ se na ni koneÄ•nÄ› usmÃ¡lo Å¡tÄ›stÃ-. VÄ›dÄ›l, Å¾e musela oplakat otce, kterÃ½ byl popraven v rukou Utherova strachu z magie, a pak Lancelota, protoÅ¾e byl nejstateÄ•nÄ›jÅ¡Ã- a nejuÅ¡lechtilejÅ¡Ã- ze vÅ¡ech rytÃ-Å™Å¯, a Merlin si pÅ™ipadal hroznÄ›, kdyÅ¾ se musel zahledÄ›t do zemÄ› a na chvÃ-li pevnÄ› zatnout Ä•elisti, protoÅ¾e jinak by se moÅ¾nÃ¡ neubrÃ¡nil slzÃ¡m, zatÃ-mco vÅ¡ichni ostatnÃ- pozornÄ› sledovali svoji budoucÃ- krÃ¡lovnu.

A Gwen bude ÃºÅ¾asnÃ¡ krÃ¡lovna, kterÃ¡ nikdy nezapomene myslet na blaho svÃ½ch lidÃ- dÅ™Ã-ve, neÅ¾ na cokoli ostatnÃ-. Gwen, kterÃ¡ pÅ™esnÄ› vÃ-, jak se cÃ-tÃ- obyÄ•ejnÃ-, neurozenÃ- lidÃ©, protoÅ¾e je jednou z nich, a nikdy na to nezapomene. StateÄ•nÃ¡, laskavÃ¡, moudrÃ¡ Gwen.

ArtuÅ¡ si vybral nejlÃ-p, jak mohl, a sÃ¡m to vÄ›dÄ›l, protoÅ¾e z nÃ-

nespustil pohled ani na okamÅ¾ik a Merlin ho znal dost dlouho a dobÅ™e (celÃ© roky strÃ¡venÃ© po jeho boku, v jeho komnatÃ¡ch â€“ prvnÃ-, co ArtuÅ¡ vidÄ›l rÃ¡no, kdyÅ¾ se probouzel, a poslednÃ-, s kÃ½m mluvil, neÅ¾ Å¡el spÃ¡t â€“ nebo na vyjÃ-Å¾Ä•kÃ¡ch v lesÃ-ch, na loveckÃ½ch vÃ½pravÃ¡ch, roky strÃ¡venÃ© tÃ-m, Å¾e mu zachraÅˆoval Å¾ivot a pokouÅ¡el se to zamaskovat jako nÃ¡hodu nebo trochu Å¡tÄ›stÃ-, roky, kterÃ© strÃ¡vil vedle nÄ›j, jako sluha a pomocnÃ-k a nejlepÅ¡Ã- pÅ™Ã-tel, tak moc, a pÅ™itom tak mÃ¡lo) na to, aby vidÄ›l, jak se snaÅ¾Ã- vypadat klidnÄ› a vyrovnanÄ›, moÅ¾nÃ¡ dokonce krÃ¡lovsky nezaujatÄ›, ale neÅ¡lo mu to, a Merlin si byl jistÃ½, Å¾e pro jednou ten vÃ½raz v jeho obliÄ•eji vidÃ- Ãºplnä› kaÅ¾dÃ½.

ArtuÅ¡ vypadal _Å¡Å¥astnÄ›_, kdyÅ¾ se dÃ-val a Å¾enu, kterÃ¡ k nÄ›mu pomalu krÃ¡Ä•ela stÅ™edem sÃ¡lu, protoÅ¾e se kaÅ¾dou chvÃ-lÃ- mÄ›la stÃ¡t jeho manÅ¾elkou, jeho _krÃ¡lovnou_, po vÅ¡ech tÄ›ch letech, kdy ji nemohl mÃ-t, a Merlin si pÅ™Ã¡l, aby se takhle ArtuÅ¡ nÄ›kdy podÃ-val na nÄ›j.

A Merlin se za to nenÃ¡vidÄ›l, protoÅ¾e to od nÄ›j nebylo fÃ©r, protoÅ¾e ti dva zaÅ¾ili pÅ™Ã-liÅ¡ na to, aby teÄ• nemÄ›li bÃ½t spolu, a on tam stÃ¡l a nemohl se na nÄ› ani podÃ-vat, hrdlo sevÅ™enÃ© a srdce hlasitÄ› buÅ¡Ã-cÃ-, ruce volnÄ› sevÅ™enÃ© do pÄ›stÃ-, jak si zarÃ½val nehty do kÅ¯Å¾e na dlanÃ-ch. Bylo to, jako by to bylo Ãºplnä› Ä•erstvÃ©, jako by to _neÄ•ekal_ a nikdy nebyl doopravdy smÃ-Å™enÃ½ s tÃ-m, Å¾e to nikdy nebude on, kdo bude ArtuÅ¡e dÄ›lat Å¡Å¥astnÃ½m. Na to mezi nimi bylo pÅ™Ã-liÅ¡ nevyslovenÃ©ho, pÅ™Ã-liÅ¡ mnoho tajemstvÃ-, pÅ™Ã-liÅ¡ mnoho ArtuÅ¡ovy lÃ¡sky ke Gwen. Gwen byla pro ArtuÅ¡e, ne on, nikdy on, a Merlin to vÄ›dÄ›l, celou tu dobu, a pÅ™esto tenhle okamÅ¾ik byl jako rÃ¡na do Å¾aludku. NeÄ•ekanÃ½, i kdyÅ¾ oÄ•ekÃ¡vanÃ½, a mnohem vÃ-c bolestivÃ½, neÅ¾ si Merlin myslel, Å¾e by mohl bÃ½t.

Gwen doÅ¡la dopÅ™edu sÃ¡lu a klekla si na malou poduÅ¡ku na schodech, a ArtuÅ¡ â€“ vysokÃ½ a majestÃ¡tnÃ- s krÃ¡lovskou korunou na hlavÄ› a s rudÃ½m plÃ¡Å¡tÄ›m kamelotskÃ½ch rytÃ-Å™Å¯, kterÃ½ mÄ›l na sobÄ› poprvÃ© od chvÃ-le, kdy znovu zÃ-skal zpÄ›t svÃ© krÃ¡lovstvÃ-, se nad nÃ- tyÄ•il jako obr, ale shlÃ-Å¾el na ni s lÃ¡skou, kterou od nÄ›j Merlin nikdy oÄ•ekÃ¡vat nemohl, a kdyÅ¾ mu pÅ™inesli korunu, kterou nemÄ›la na hlavÄ› Å¾Ã¡dnÃ¡ Å¾ena uÅ¾ vÃ-ce neÅ¾ dvacet let, vzal ji do rukou, s mÃ-rnÃ½m ÃºsmÄ›vem.

â€žZ moci, kterÃ¡ mi byla svÄ›Å™ena," zaÄ•al, hlas pevnÃ½ a jistÃ½, kdyÅ¾ se dÃ-val dolÅ¯ na Å¾enu, kterÃ¡ mÄ›la uÅ¾ za pÃ¡r vteÅ™in bÃ½t jeho manÅ¾elkou, â€žtÄ› korunuji, Guinevere, krÃ¡lovnou Kamelotu." Pomalu jÃ- korunu posadil na hlavu, natÃ¡hl k nÃ- ruce a pomohl jÃ- vstÃ¡t, aby se mohla postavit proti nÄ›mu, a pak se k nÃ- naklonil a za naprostÃ©ho ticha ji polÃ-bil.

Merlin polkl, ale na chvilku, ne delÅ¡Ã- neÅ¾ mrknutÃ- oka, se donutil se na nÄ› dÃ-vat, dokud ho v oÄ•Ã-ch nezaÄ•aly Å¡tÃ-pat slzy, a on se prostÄ› musel podÃ-vat jinam.

Gwaine, kterÃ½ stÃ¡l pÅ™es uliÄ•ku od nÄ›j, se s Å¡irokÃ½m ÃºsmÄ›vem rozhlÃ©dl kolem sebe, jako by chtÄ›l vÄ›dÄ›t, jestli i ostatnÃ- majÃ- z krÃ¡lovskÃ© svatby takovou radost jako on, a pÅ™itom mu oÄ•i padly na Merlina. Ve tvÃ¡Å™i mÄ›l poÅ™Ã¡d ten zÃ¡Å™ivÃ½ ÃºsmÄ›v a vlasy jeÅ¡tÄ› rozcuchanÄ›jÅ¡Ã- neÅ¾ obvykle (coÅ¾ u nÄ›j z nÄ›jakÃ©ho zÃ¡hadnÃ©ho a nefÃ©rovÃ©ho dÅ¯vodu znamenalo, Å¾e vypadal jeÅ¡tÄ› o nÄ›co lÃ-p neÅ¾ jindy), a pak se okamÅ¾itÄ› starostlivÄ› zamraÄ•il, kdyÅ¾ si vÅ¡iml, jak Merlin vypadÃ¡, jak je bledÃ½ a tÅ™esou se mu

prsty â€“

(protoÅ¾e Merlin byl idiot, a kdyÅ¾ uÅ¾ se musel zamilovat do kamelotskÃ©ho rytÃ-Å™e, nemohl to bÃ½t nÄ›kdo jako ÃºÅ¾asnÃ½, loajÃ¡lnÃ- â€“ a dobrÃ¡, teÄ• uÅ¾ po smrti â€“ Lancelot nebo vtipnÃ½, pÅ™Ã¡telskÃ½ a prakticky perfektnÃ- Gwaine, ale blonÄ•atÃ½ krÃ¡l, kterÃ½ byl moÅ¾nÃ¡ pÅ™Ã-liÅ¡ mocnÃ½ na nÄ›koho svÃ©ho vÄ›ku, ale dobrÃ½ a stateÄ•nÃ½ a obÄ›tavÃ½, i kdyÅ¾ mÄ›l Merlina za neschopnÃ©ho troubu, kterÃ½ nedokÃ¡Å¾e jÃ-t po dokonale rovnÃ© zemi, aniÅ¾ by pÅ™itom nezakopl o vlastnÃ- nohu, a kterÃ½ se dneska Å¾enil)

â€“ a zÅ™ejmÄ› mu netrvalo dlouho, neÅ¾ si domyslel, co se vlastnÄ› dÄ›je, protoÅ¾e sklouzl pohledem dopÅ™edu sÃ¡lu, pÅ™Ã-mo k ArtuÅ¡ovi, a potom se podÃ-val zase zpÃ¡tky na Merlina, a oÄ•i se mu mÃ-rnÄ› rozÅ¡Ã-Å™ily, jak se mu v obliÄ•eji objevilo pochopenÃ-.

Merlin rychle uhnul pohledem.

ArtuÅ¡ a Gwen se obrÃ¡tili zase smÄ›rem k ostatnÃ-m, stÃ¡le jeÅ¡tÄ› ruku v ruce. ArtuÅ¡ se hrdÄ› rozhlÃ©dl po svÃ½ch lidech, po svÃ½ch poddanÃ½ch a po svÃ½ch rytÃ-Å™Ã-ch, a stiskl Gwen ruku.

â€žAÅ¥ Å¾ije krÃ¡lovna!" zvolal zvuÄ•nÄ› a vÅ¡ichni pÅ™Ã-tomnÃ- ho napodobili a sÃ¡lem se najednou rozeznÄ›ly hlasitÃ© vÃ½kÅ™iky.

â€žAÅ¥ Å¾ije krÃ¡lovna! AÅ¥ Å¾ije krÃ¡lovna! AÅ¥ Å¾ije krÃ¡lovna!"

Merlin cÃ-til na tvÃ¡Å™i GwainÅ¯v pohled, kdyÅ¾ se vÃ¡havÄ› pÅ™idal. VÄ›dÄ›l, na co se ho Gwaine zeptÃ¡, aÅ¾ se mu podaÅ™Ã- bÃ½t s nÃ-m na chvÃ-li sÃ¡m. ZeptÃ¡ se ho, jestli teÄ• bude chtÃ-t odejÃ-t, opustit Kamelot, protoÅ¾e on vÃ-, co Merlin cÃ-tÃ-, vidÄ›l jeho vÃ½raz, a vÃ-, jakÃ© city Merlin chovÃ¡ ke svÃ©mu krÃ¡li, a znÃ¡ ho dost na to, aby vÄ›dÄ›l, jak tÄ›Å¾kÃ© to pro nÄ›j musÃ- bÃ½t. ZeptÃ¡ se ho, jestli se chystÃ¡ poÄ•kat do rÃ¡na a utÃ©ct, aby uÅ¾ se nikdy nemusel dÃ-vat na to, jak moc Å¡Å¥astnÃ½ je ArtuÅ¡ s Gwen, moÅ¾nÃ¡ mu dokonce nabÃ-dne, Å¾e pÅ¯jde s nÃ-m, protoÅ¾e Merlin by s sebou mÄ›l mÃ-t nÄ›koho, kdo ho bude chrÃ¡nit pÅ™ed zlÃ½mi bandity a pÅ™ed pÅ™Ã-Å¡erami, a kdo mu obÄ•as pÅ™ipomene, Å¾e na svÄ›tÄ› jsou i hezkÃ© vÄ›ci.

A Merlin bude chtÃ-t Å™Ã-ct, Å¾e ano, Å¾e odejde, Å¾e opustÃ- Kamelot a uÅ¾ se nikdy nevrÃ¡tÃ-, Å¾e si najde novÃ½ Å¾ivot nÄ›kde jinde, novÃ½ zaÄ•Ã¡tek, ale vÄ›dÄ›l, Å¾e to nikdy neudÄ›lÃ¡.

Jako by snad nÄ›kdy dokÃ¡zal opustit svÅ¯j osud, bez ohledu na to, jak bolestivÃ½ a beznadÄ›jnÃ½ je.

â€ž_Proto si musÃ-m ustaviÄ•nÄ› opakovat, Å¾e mezi nÃ¡mi vÄ›Ä•nÄ› zÅ¯stane propast â€“ ale dokud mÃ¡m duÅ¡i v tÄ›le, musÃ-m ho milovat."_

Charlotte BrontÃ«ovÃ¡, z romÃ¡nu Jana EyrovÃ¡

End
file.